

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg har herved den ære for det høje ting at forelægge forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændringer i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet, således som dette lovforslag enstemmigt er vedtaget af landstinget.

Ved loven af 23. marts 1948 blev der foretaget en regulering af de i apotekerlovens kapitel VI omhandlede pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker. Loven tog kun sigte på en midlertidig ordning af pensionsforholdene, og dens gyldighed blev begrænset indtil udgangen af marts måned 1950. En varig ændring af apotekerlovens pensionsordning fandt man det ikke rimeligt at foretage, før der af apotekskommissionen var tilvejebragt klarhed over, hvorledes apotekernes og apoteksmedhjælpernes forhold i fremtiden burde ordnes i en ny lov om apotekervæsenet.

Kommissionen har imidlertid nu meddelt, at der må forventes at hengå endnu nogen tid, inden kommissionen kan afslutte sit arbejde, og loven foreslås derfor forlænget uændret indtil udgangen af marts 1952.

Idet jeg iøvrigt henviser til de bemærkninger, der var knyttet til lovforslaget ved dets fremsættelse i landstinget, anbefaler jeg det hermed til velvillig og hurtig behandling.

Holger Eriksen: Af de grunde, som den højtærede indenrigsminister har anført, finder jeg det rimeligt, at man forlænger loven i de to år, der er tale om, og jeg anbefaler på mit partis vegne lovforslaget til vedtagelse.

Johs. Larsen: På mit partis vegne kan jeg anbefale, at loven forlænges indtil udgangen af marts måned 1952. Men jeg finder som flere andre i anledning af dette lovforslags behandling grund til at påpege, at den kommission, det her drejer sig om, er nedsat i januar 1947, og når loven nu forlænges til 1952, vil denne kommission om apotekervæsenets ordning altså få en levetid på ca. fem år, og man kunne synes, at det var et langt åremål til behandling af et så begrænset udsnit af vort samfundsliv. Men ud fra den begrundelse, der er givet ved lovforslagets fremsættelse, kan jeg som sagt tilsige mit partis støtte ved lovforslagets gennemførelse.

Poul Claussen: Det konservative folkeparti tilsiger sin støtte til gennemførelsen af lovforslaget. Det er en nødvendig forlæn-

gelse af den gældende lov, og den er nødvendig af den grund, at hvis man ikke vedtog forlængelsen, ville man falde tilbage på nogle pensionsforhold, der var endnu mindre i overensstemmelse med tiden end dem, der følger af vedtagelsen af denne lov.

I forbindelse med den ærede foregående talers bemærkninger om den lange varighed af kommissionens arbejde må jeg sige, at det er ganske rigtigt, det har været noget allerede, og der er vel også udsigt til, at det varer noget endnu, som der står i bemærkningerne til lovforslaget. Det er naturligvis et ganske indviklet område, selvom det ikke er noget stort område, der skal behandles af kommissionen, men alligevel synes det at være ret lang tid at regne med to år yderligere, og jeg vil endda tvivle på, om ikke tinget vil komme til at tage bestemmelse om endnu en forlængelse af denne lov. Det er jo sådan, at der er nogle af Vorherres møller, der maler langsomt, selvom de måske til gengæld maler ganske sikkert.

Bertel Dahlgaard: Jeg kan anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Jeg må måske foranlediget af, at jeg er formand for apotekskommissionen, have lov til at knytte et par bemærkninger til de fremsatte udtalelser. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i den tid, kommissionen har arbejdet, har den afgivet nogle indstillinger til indenrigsministeriet, hvoraf to har givet anledning til gennemførelse her i rigsdagen af midlertidige love, loven om en foreløbig pensionsordning, som dette forslag drejer sig om, og loven om foreløbige ændringer i apotekernes afgiftsordning. Disse midlertidige love er der gjort indstilling om til indenrigsministeriet, for at der på disse områder kunne skabes en foreløbig tilstand, så at kommissionen kunne få fornøden tid til den kulegravning af hele den danske apotekerordning, som det jo er kommissionens opgave at foretage. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, hvad de, der har kendskab til disse forhold, ved, at dette arbejde må nødvendigvis være af meget omfattende karakter, idet der jo på visse punkter er tale om ret store principielle ændringer i vor apotekerordning. Der er blot i denne forbindelse anledning til at nævne et så ømtåligt, men også meget vigtigt område som det fremtidige forhold mellem medicinalfabrikker og apoteker.

Kommissionen har arbejdet meget stærkt. Jeg kan sige, at der i almindelighed holdes flere møder i underudvalgene hver uge, og et meget, meget omfattende materiale er i tidens løb fremkommet, så det fulde grundlag nu